Dosarul nr. 1-167/23;
1-23110329-32-1-01082023

**SENTINŢĂ**
În numele Legii

09 iulie 2025 or. Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni) în componenţa:
Preşedintelui şedinţei de judecată, judecător - Natalia Doroftei
Grefier Lilia Crețu
***Cu participarea***:
Procurorului, acuzatorului de stat: ***** și *****
Părții vătămate *****
Avocatului părții vătămate Iaroslav Istrate;
Apărătorului inculpatului: *****
Inculpatului: *****

judecând în ședința de judecată publică, cauza penală de învinuire a lui:

***** născut la *****, IDNP *****, cetățean al R. Moldova, domiciliat în s. *****r-ul *****, pensionar, supus militar, căsătorit, fără persoane la întreținere, cu studii medii, fără grad de invaliditate, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, fără distincții de stat și grade speciale, fără antecedente penale:

în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 155 Cod penal, -

Termenul de examinare a cauzei: 01.08.2023 –09.07.2025.

La data de 01.08.2023, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni), *****, i-a fost repartizată cauza penală intentată în privința lui ***** *****în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 155 Cod penal.

Prin încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Hîncești, *****, din 10.06.2024 a fost dispusă redistribuirea aleatorie a cauzei penale, în legătură cu aflarea magistratului ***** în concediu de maternitate.

La data de 13.06.2024, cauza penală menționată supra, a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Judecătoriei Hîncești (sediul *****), Natalia Doroftei.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

**1.** În perioada anului 2016, cet.***** împreună cu socrul său, inculpatul ***** au creat GȚ „*****„ genul de activitate fiind colectare și depozitarea strugurilor. Pe parcursul activității, ***** a creat mai multe situații de conflict cu ginerele*****, fapt pentru care ultimul i-a interzis

să mai intre pe teritoriul depozitului situat în s. *****raionul *****, pentru a nu perturba activitatea.

Astfel, la *****, aproximativ la ora 09:00 inculpatul *****, avînd scopul amenințării cu omor, fiind înarmat cu un pistol de model neidentificat, acționând cu intenție directă, avînd la bază motive de răzbunare pe ginerele*****, s-a deplasat la domiciliul acestuia situat în s. *****, raionul *****.

Ulterior, ***** prelungindu-și acțiunile sale criminale, aflându-se în preajma gospodăriei ginerelui*****, urmărind scopul de a schimba conduita ultimului în interesul său, în timp ce ultimul intenționa să iasă din gospodăria sa, ***** a scos pistolul care era încorporat în husă și agresându-se cu cuvinte necenzurate, în mod verbal i-a zis acestuia că îl împușcă,***** real a conștientizat că i se va întâmpla ceva rău și de spaimă să nu fie omorât s-a ascuns după poarta gospodăriei sale, creându-i astfel ultimului un sentiment ce se caracterizează prin tulburarea liniștii, panică și teamă pentru viața și sănătatea se i s-a creat, amenințări ce au fost primite real de*****, existând pericolul realizării acestei amenințări, pe motiv că ***** în starea în care se afla, exista pericolul realizării acestei amenințări.

Astfel, ***** prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal, adică - *amenințarea cu omor, existând pericolul realizării acestei amenințări*.

**2.** În cadru dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat, *****, a solicitat de a-l recunoaște vinovat pe ***** *****de săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 155 din Codul penal şi a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în conformitate cu art.90 alin.(1), (2) din Codul penal, a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată inculpatului, cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani. În calitate de obligații potrivit prevederilor art. 90 alin. (6) a stabili inculpatului în calitate de obligații la suspendarea condiționată să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimţământul organului competent și să participe la programe probaţionale, aplicarea măsurii preventive obligația de a nu părăsi țara, până la definitivarea sentinței.

Partea vătămată***** și avocatul său Iaroslav Istrate au solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului ***** *****în comiterea infracțiunii incriminate, admiterea acțiunii civile înaintate cu încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

Apărătorul *****, acționând în interesele inculpatului ***** în dezbaterile judiciare a pledat pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 155 din Cod penal. A solicitat totodată și respingerea acțiunii civile.

**3.** ***În ședința de judecată inculpatul*** ***** *****fiind audiat a declarat că vina în comiterea infracțiunii nu o recunoaște. Totul s-a întîmplat în toamna anului 2019. Fostul ginere, l-a rugat să-i dea lăzile pentru culesul poamei, iar el i-a răspuns că nu are și nu-i dă. Ginerele s-a dus noaptea și i-a furat lăzile în care el trebuia să-și culeagă via sa. S-a dus, la domnul acasă și din drum, fără să intre în ogradă, din mașină, l-a întrebat de ce a luat tara dacă nu i-a dat voie. Ginerele era cu soția lui afară. Partea vătămată i-a spus că-i întoarce tara, dar inculpatul i-a zis că nu-i mai trebuie, că el nu i-a dat voie. Partea vătămată a trimis-o pe soția sa, adică pe fiica inculpatului să aducă banii din casă. Susține inculpatul că partea vătămată a luat o rangă metalică și a pornit înspre el. În timpul cela, inculpatul a scos telefonul din buzunar, zicând asta, ”îți sare ție”. În acest moment, din casă au ieșit fiica sa cu nepoata. El a aruncat ranga, să nu vadă fiica și nepoata, după care a plecat de acolo, s-a dus pe deal. Peste o jumătate de oră, a fost sunat de la poliție. Poliția era la el acasă, l-au chemat, el era pe deal, a venit și la poartă erau trei polițiști. Ei

i-au spus să scoată arma din mașină și să le-o dea. El le-a spus că nu are pistol în mașină, este în seif în casă. Au intrat în casă și i-au rădicat toate armele.

*Răspuns la întrebările apărătorului:* Pe***** îl cunoaște din anii 2000, îi este ginere. Relațiile dintre ei sunt rele. În anul 2019 a avut conflicte la frigider, l-a bătut cu tatăl său, el ca să se apere a fugit de ei și a luat o ciotcă din mașină și el s-a liniștit, crezând că are armă, dar el nu a folosit armă, deoarece nu purta arma. Nu l-a amenințat pe***** cu pistol la domiciliul lui, el poartă armă numai la vânătoare.

*Răspuns la întrebările acuzatorului de stat*: Pistolul a fost ridicat de poliție și întoarse înapoi, apoi iarăși ridicate. Arma de model Glock 19 mm negru. În timpul conflictului la frigider avea în mână o perie de mașină, în a 2-a situație la poarta părții vătămate era telefonul.

*Răspuns la întrebările părții vătămate*: Cum a intrat fata în casă, el pregătise ranga, 2-3 min a durat ca partea vătămată să i-a ranga. Inculpatul armă nu a avut, nu a folosit armă la poartă. La frigider el nu a avut pistol, el a scăpat din brațele lor și a fugit. Nu a sunat la 112 fiind un teren privat. Din ce să tragă din armă, dacă nu avea armă.

*Răspuns la întrebările apărătorului*: Primul episod de conflict a fost la frigider. Martor la episodul de la frigider, când s-au îmbrâncit, erau ***** *****, în jur de 20 de persoane, erau mai mulți ajutori de ai lui. Nu a intervenit nimeni în conflict, el singur a scăpat și nici verbal nu a intervenit. Pistolul nu l-a purtat niciodată, el îl ținea acasă. La episodul cu frigiderul era fiica Lilia, a văzut că plângea, dar nu știe de ce. Nu a păstrat cămașa ruptă și nu a prezentat-o poliției. După al doilea episod au fost ridicate armele. Al doilea episod a fost peste 2 ani. Era cu autoturism *****, bus, culoare albă, nu s-a coborât, și i-a zis de ce a luat lăzile și a tăiat lăcata, dacă nu i-a dat voie. Ei știau ce au făcut și îl așteptau, erau pregătiți, el trimite soția în casă să aducă banii să-i achite lăzile, când ea a intrat în casă, a luat o rangă metalică și s-a pornit înspre el, dacă avea pistol el nu fugea de acolo. Nu a luat banii, că el s-a dus, se gândea să nu-l lovească cu ranga în cap, el crede că a fost înțelegere între ei, că au luat și nepoata. Nu a convenit cu ei să-l aștepte, el crede, că au știut ca va veni la ei.

*Răspuns la întrebările instanței*: El i-a spus ca îi va întoarce lăzile, dar inculpatul i-a cerut să-i dea bani să-și cumpere el lăzi. Inculpatul i-a spus să-i dea bani de câte lăzi i-au furat. el i-a spus soției să aducă bani din casă, soția lui s-a dus în casă, iar el în timpul acesta a luat ranga și s-a pornit înspre inculpat.

*Răspuns la întrebările apărătorului*: Inculpatul a văzut când venea soția lui cu fiica, el s-a gândit că-i va da cu ranga și a plecat. El când se apropia cu ranga, inculpatul a scos telefonul și i-a zis ”îți sare ție”. El știind că deține pistol a aruncat ranga să nu vadă soția, ca să-l învinuiască. Undeva 2-3 minute a durat incidentul cu ranga. El le-a văzut pe fiica și nepoata când au ieșit din casă, banii nu i-a luat, când a văzut că el este cu ranga, el a plecat. Ranga avea undeva 70-80 cm, culoarea surie.

*Răspuns la întrebările părții vătămate*: Știind partea vătămată că inculpatul are arme, a crezut, că se va speria de aceea a luat telefonul în mână.

*Răspuns la întrebările instanței*: Partea vătămată a aruncat ranga și s-a aplecat, când fiica și nepoata au ieșit, el era dus, că se gândea, că când îi va da banii, partea vătămată va face vre-o prostie și s-a dus.

**4.** Deși inculpatul ***** *****nu și-a recunoscut vina în săvîrșirea faptei incriminate, vinovăția acestuia se dovedește pe deplin prin cumulul probelor administrate de organul de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată în ordinea art. 373 Cod procedură penală și anume:

***- Depozițiile părții vătămate***** ********, care fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că pe inculpat îl cunoaște este tatăl socru. Sunt în relații foarte rele, din motiv că acesta a încercat să-i impună poziția în familia sa și nu dorea să se conformeze.

Într-o zi, în luna septembrie-octombrie, nu ține minte anul, aproximativ anul 2019 se afla la frigiderul din s. *****, a început colectarea strugurilor soi Moldova. El așeza pe paleta lădițele cu struguri, erau mai mulți oameni. }n acel moment a auzit un strigăt de la soția lui ”împușcă-mă pe mine, dar nu pe el” și el fiind în acel moment era aplecat s-a ridicat. L-a văzut pe socrul său cu un pistol în mână pe care l-a îndreptat în direcția părții vătămate spunând că-l împușcă.***** s-a speriat și s-a ascuns după paletă, așezându-se în genunchi, în momentul dat era speriat. Oamenii prezenți s-au implicat, chiar și tatăl părții vătămate, ***** și l-au întrebat pe inculpat dacă își dă seama ce face, fiindcă sunt copii lui. ***** atunci s-a întors, a urcat în bus și a plecat.

Al doilea caz, s-a întâmplat la scurt timp după câteva zile nu ține minte, era cu fetița de mână ieșind pe poarta, s-a oprit un bus în care era socrul, era cu geamul deschis. Inculpatul a scos un pistol l-a îndreptat spre partea vătămată și i-a spus ca dacă nu-l ascultă, el îl va împușca. A dat drumul fetiței de mână și s-a ascuns după gardul de piatră, ridicând telefonul în sus în semn că-l filmează. Inculpatul a plecat. Apoi s-a dus după fetită care plângea. Între timp soția a venit care văzu-se totul pe fereastră. S-au liniștit, apoi a chemat organele de poliție.

La fel menționează că nu este de acord cu cele citite de procuror, a actului de învinuire și anume, că nu a făcut cu nimeni afaceri și nu a pus struguri la păstrat împreună.

*Răspuns la întrebările acuzatorului de stat*: A perceput aceste amenințări ca fiind reale și pericol pentru viața sa. Arma a fost îndreptată în direcția părții vătămate. Consideră că inculpatul purta arma întotdeauna.

*Răspuns la întrebările apărătorului*: Atitudinea agresivă a inculpatului nu s-a schimbat nici până la moment.

*Răspuns la întrebările apărătorului*: Pe inculpat îl cunoaște din 2002 întotdeauna a fost agresiv, a încercat să-l evite, dar din septembrie 2019 când l-a amenințat cu arma relațiile au devenit ostile. Pînă atunci nu s-a adresat organelor de drept. Nu a avut activitate economică cu inculpatul. Nu au avut conflicte în perioada 2016-2019, referitor la administrarea frigiderului. În septembrie 2019, la poartă, distanța dintre partea vătămată și inculpat era jumate de metru. El se afla în interiorul curții, a deschis poarta și urma să iasă.

*Răspuns la întrebările instanței*: Din motiv că nu a măsurat timpul nu se poate expune cât timp a durat din momentul de când a deschis poarta și până ce inculpatul s-a oprit în fața sa.

*Răspuns la întrebările apărătorului*: Consideră că inculpatul nu a realizat împușcătura deoarece fetița era cu el. Din perioada 2019-2021 au existat situațiile pe care le-a raportat. Alte amenințări cu omor au fost verbale. Cît a fost ginere a observat la inculpat mai multe arme.

***- Depozițiile martorului********, care fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că aproximativ 4-6 ani în urmă nu mai ține minte data și luna, era toamnă, se afla la frigiderul din s. *****, care aparține părții vătămate, lângă s. Hansca. Era cu soția sa, soția lui *****, soția părții vătămate și încă o persoană de gen feminin, tatăl părții vătămate și*****. Descărcau poamă și o cântăreau. La un moment a venit ***** și s-a uitat la un monitor a unei camere frigorifice și i-a reproșat părții vătămate de ce a schimbat temperatura. Apoi tata lui ***** i-a zis de ce își bate joc de copilul lui. Au început să se târâie sa-și rupă hainele, în acest conflict erau inculpatul, partea vătămată si tatăl părții vătămate. ***** s-a scăpat din conflict a ieșit afară și la un moment dat a văzut ca partea vătămată avea o unealta de împaletat și a încercat sa-l lovească pe socrul sau sa arunce cu unealta în el.

*Răspuns la întrebările instanței*: Se afla la 10 m de ei și replica lui către ei a fost ”ce sunteți nebuni”. Conflictul a derulat în fața lui. Soția părții vătămate a început să plângă, apoi ***** a plecat.

*Răspuns la întrebările acuzatorului de stat*: Nu a văzut o armă să aibă cineva din ei. La urmărirea penală a declarat că nu poate să spun că a văzut o armă. Cel care a inițiat conflictul crede ca a fost tatăl părții vătămate ”Mitea”. Nu susține declarațiile la urmărirea penală nu le-a scris cu mâna lui și le-a semnat, dar nu a citit declarațiile.

*Răspuns la întrebările părții vătămate*: Dl. ***** avea ceva în mână, dar nu poate să spună că era armă de foc. Din declarațiile părții vătămate a înțeles ca este armă, dar nu a văzut că avea o armă.

*Răspuns la întrebările apărătorului*: Cu partea vătămată este în relații normale. Partea vătămată este ginerele inculpatului, relațiile dintre ei sunt în sfadă. Nu-l interesează motivul conflictului între ei. Nu cunoaște alte cazuri de conflicte între ei.

*Răspuns la întrebările instanței*: Cunoaște despre alte cazuri din declarațiile lui *****.

*Răspuns la întrebările părții vătămate*: Consideră că soția părții vătămate a început a plânge din motiv ca inculpatul este tatăl, iar ei au început să-l târâie ca pe un câine.

*Răspuns la întrebările acuzatorului de stat*: Concretizează ca nu a văzut armă, ei ziceau că are o armă el când a venit la fereastră nu a văzut armă, el le-a zis că ”daca aveți armă trebuie să împușți nu să o scoateți numai”. Nu susține declarațiile de la urmărirea penală.

*Răspuns la întrebările apărătorului*: Se afla sus pe tambur.

*Răspuns la întrebările părții vătămate*: Partea vătămată era la intrarea frigiderului, el se afla la vreo 10 m de intrare. Nu vedea afară ce se întâmplă, inculpatul se afla afara. Martorul când s-a apropiat de intrare inculpatul nu avea armă. Poama era pe paletă și ei o cântăreau.

*Răspuns la întrebările apărătorului*: Nu ține minte cum s-a terminat conflictul. Primul din încăpere a ieșit *****. Nu a sunat nimeni la poliție

***- Depozițiile martorului ***** *****,*** care fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că în relații cu inculpatul ***** sunt bine, este tatăl său, iar partea vătămată***** îi este cumnat. În anul 2019 nu mai ține minte data și luna, cu o zi înainte de a se întâmpla cazul,***** l-a telefonat și i-a zis ca are nevoie de lăzi, pentru că nu are de unde sa le procure, ca pentru a doua zi să poată lucra. L-a sunat pe ***** deoarece intre el și tata erau destule certuri. El i-a spus că și fratele său nu avea nici un drept sa dispună asupra lăzilor. Din discuția cu fratele a înțeles că același răspuns l-a avut și el. Ei i-au comunicat lui ***** să vorbească cu ***** pentru a lua lăzi.

A doua zi dimineață***** și soția lui s-au dus la depozit și au rupt lacătul de la remorca unde se aflau lăzile și a luat lăzile pentru a-și face lucru.

*Răspuns la întrebările instanței*: I-a comunicat atât*****, mama cât și tatăl lui. A avut discuții telefonice cu***** despre luarea lăzilor. Din comunicarea cu tatăl *****, ultimul a mers direct la***** acasă, înfuriat și frustrat de ce întâmplate, l-a întrebat de ce a luat lăzile, la ce***** a luat o ranga înspre tatăl înspre poartă. Aceste lucruri i le-a povestit tatăl său.

Tatăl său i-a spus ca la el armă nu a avut. Cunoscându-și părintele, care de la vârsta tânără este purtător de armă legală. Tata nu purta armă cu el, consideră că dacă o avea, trebuia sa efectueze cel puțin o împușcătură de a se apăra.

*Răspuns la întrebările părții vătămate*: Mai contacta în anul 2019, nu ține minte data.

*Răspuns la întrebările apărătorului*: Nu a asistat la conflictele de care este învinuit tatăl său.

*Răspuns la întrebările apărătorului*: Desigur susține declarațiile făcute la poliție. Relațiile între ei nu erau bune și comportamentul lui***** era rece, fără stimă și respect față de ***** și mereu cu intenții rele și de rea credință. A discutat cu tatăl său despre amenințările cu arma si el a negat vreo astfel de acțiune.

*Răspuns la întrebările părții vătămate*: El cunoaște un caz de amenințare cu arma asupra lui*****, care s-a întâmplat la el la poartă.

*Răspuns la întrebările apărătorului*: Procurorul l-a chemat ca să fie audiat.

***- Depozițiile martorului ********, care fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că este cumnat cu partea vătămată. Aproximativ 4-5 ani în urmă, în perioada recoltei, din cate cunoaște s-a iscat o cearta la depozitul frigorific între ***** şi*****. A fost prezent de mai multe ori la certurile care au avut loc între inculpat și partea vătămată. Era prezentă la depozitul frigorific care se afla în s. *****, ea îl ajuta pe tatăl socru. Au fost cuvinte necenzurate între ei, tata socru, cumnatul și soția părții vătămate.

*Răspuns la întrebările acuzatorului de stat*: Certurile se iscau reciproc. Dacă a fost prezentă la amenințarea cu arma a lui*****, nu cunoaște astfel de caz.

*Răspuns la întrebările acuzatorului de stat*: Susține declarațiile care le-a dat la poliție. Din ce cunoaște deține careva arme, dar nu cunoaște de care. Nu a observat ca dl ***** să dețină asupra lui armă. Este un comportament în care un copil nu trebuie să-l aibă față de un părinte. Relațiile între partea vătămată și inculpat erau în rele, se numeau cu cuvinte necenzurate între ei, toate aceste conflicte s-au început din cauza acestui depozit

***- Depozițiile martorului ********, care fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că în legătură cu ce a fost invitată în ședință cunoaște. În toamna anului 2019, era pe teritoriul frigiderului îl ajuta pe ***** la depozitat poama. ***** era după o paletă cu poamă și intre ei a început o cerată.***** a început să-i spună lui ***** să plece de pe teritoriul frigiderului. În timpul certii a apărut tata lui*****, în mana avea un foarfece de vie și s-a năpustit asupra lui *****, care îi zicea s-a plece de pe teritoriul. Când a văzut asta s-a pus în fata lui ***** să nu sa se întâmple ceva. În continuare***** striga ca aici totul este al lui. În dimineața zilei respective a mai existat o ceartă între ei. Din spusele lui *****, cearta a început din motiv că ***** a luat lăzi fără voia lui.

*Răspuns la întrebările acuzatorului de stat*: Nu cunoaște cazul cu arma. El confirmă ca era cearta între ei.

*Răspuns la întrebările părții vătămate*: Nu are acte. El seara era la frigider, nu cunoaște cazul cu arma. Când a fost poliția era, la frigider nu a fost ca inculpatul sa-l amenințe cu arma. Poliția a fost sesizată de partea vătămată ca să-l alunge pe ***** pe teritoriu. Nu a asistat la cazul cu arma.

*Răspuns la întrebările instanței*: Nu a văzut în mâna inculpatului o armă.

*Răspuns la întrebările inculpatului*: Între ei era ceartă, motivul conflictului este construcția frigiderului. Nu are conflicte cu***** și nu are nimic cu*****.

***- Depozițiile martorului ********, care fiind audiată în ședința de judecată, a declarat că în legătură cu ce a fost invitată în ședință cunoaște. Soțul său nu a făcut nici o crimă. În 2017 era la frigider în s. *****. La un moment dat, soțul a văzut că nu lucrează camera lor frigorifică, a sunat și a adus un specialist ca să vadă de ce nu merge, acesta nu a găsit cauza. Ginerele***** a spus că undeva de sus nu merge. Soțul s-a enervat că acesta știe și nu a spus. Ginerele***** s-a năpustit asupra soțului, i-a rupt haina. Cuscrul a intervenit, îl numea cu cuvinte urâte pe soț, apoi soțul a ieșit din mâinile lor, s-a dus la mașină a luat o mașină de paletat să arunce în el. Celălalt cu o peria a vrut să arunce, atunci ea s-a vârât între ei, iar fiica atunci a zis ”***** ce faci”

*Răspuns la întrebările acuzatorului de stat*: Este în conflict cu ginerele, de la construcția frigiderului. Cu ce aveau el și ei au construit frigiderului. La ceartă a fost prezentă, la îmbrânceli nu era acasă. Soțul de multe ori a fost numit cu cuvinte de ginere. Soțul niciodată nu a pus mâna pe armă, armele sunt la locul lor.

*Răspuns la întrebările părții vătămate*: Plângeri la poliție a depus, nu ține minte câte, martorii care au văzut totul nu au vrut să spună nimic ca au spus ca au fost plătiți de*****. Ei au depus plângerea, dar nu știu de s-a terminat totul, daca soțul a fost sancționat contravențional nu cunoaște.

*Răspuns la întrebările inculpatului*: Relațiile ostile s-au început de când s-a terminat construcția frigiderului. Declarațiile de la urmărirea penală le susține.

***- Depozițiile martorului minor*** ***** *****, care fiind audiată în ședința de judecată, a declarat că ***** este bunelul ei, tatăl mamei. Martorului minor i se explică obligația de a face declarații veridice.

Martorul minor: Cunoaște ce este adevărul, să spună ce s-a întâmplat cu adevărat.

Vrea să spună că bunelul a dorit să-l împuște pe tatăl ei.

Câțiva ani în urmă era în ogradă cu tatăl său în s *****. Bunelul a venit cu mașina a început să-l numească pe tata cu cuvinte urâte și a îndreptat arma spre tatăl său. Ei erau în ogradă, iar bunelul era în mașină, exact la poartă lor. După aceasta, mama a ieșit din casă, tata s-a dat după gard să nu-l împuște, iar ea s-a trezit în brațele mamei.

*Răspuns la întrebările părții vătămate*: Era drept la poartă dorea să plece undeva.

*Răspuns la întrebările inculpatului*: Nu ține minte perioada anului era dimineața, nu era îmbrăcată gros. Arma era o culoare sur închis. Bunelul îi vorbea cu cuvinte urâte, tata nu-i răspundea de fel. S-a întâmplat repede că a scos arma, iar tata s-a dat după gard. Ea s-a speriat, a rămas singură lângă poartă și a avenit mama și a luat-o.

***- Depozițiile martorului*** *****, care fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că de 2 ori s-a întâmplat, când tata l-a amenințat pe soțul său cu arma. Prin septembrie octombrie 2017, când era în proces de colectare a strugurilor, la frigiderul pe care-l deține în s. *****, *****, era împreună cu soțul și câteva persoane care pregătea lăzile de a fi pregătite pentru păstrare. La un moment dat s-a auzit o gălăgie, pe teritoriul frigiderului a intrat un automobil alb în care era tatăl ei *****, și a spus, ”eu te împușc”.

*Răspuns la întrebările acuzatorului de stat*: La el s-a referit, ea știe că el nu-l suportă pe soțul ei, că vrea să-l asculte. Ca om este agresiv, vorbește urât. De pe fereastră a văzut și se gândea ce o să se întâmple.

*Răspuns la întrebările părții vătămate*: Ea s-a simțit foarte greu.***** îi este soț, dar inculpatul este tatăl ei.

*Răspuns la întrebările apărătorului*: Anterior a mai fost condamnat, din copilărie cunoaște că ceva era cu furtul și cu ceva cartele de la bancă. Cu arma nu a mai amenințat, dar cu vorbe da. Relațiile dintre ei erau de când era peste hotare, să-i trimită bani, nu-l agrea pe soț. La crearea frigiderului a participat tata socru si soțul. Tatăl soțului ca părinte a ajutat, iar tatăl ei nu a participat cu nimic. Relațiile dintre ei nu sunt bune, soțul întotdeauna când iese din ogradă este stresat. Când a ridicat ochii ea a văzut ca el cu arma a zis „eu te împușc”, ea s-a pus în fața soțului. El este vânător, afară împușcau păsări. Arma este de culoare închisă, și mărimea coincide.

***- Depozițiile martorului Bortă Mihai Simion**,* care fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că era în vie, culegeam poamă, în timpul acesta a intrat un bus de culoare albă. Din vie a văzut cum din mașina dl ***** s-a dat jos, a îndreptat arma spre fiul ei, dar nora s-a pus în fața

lui. El dorea să-i împuște fiul. Dar crede, că nu l-a împușcat din cauza că nora s-a pus în fața lui și i-a fost milă de fiica sa. Consideră că era o armă real, deoarece ea a făcut serviciul militar și cunoaște.

*Răspuns la întrebările acuzatorului de stat*: Era la o distanță de 5-6 m de la incident. Din vie a văzut cum a îndreptat arma, distanta dintre ei era 3 m. Apoi a urcat în bus și a plecat. Plângere nu a făcut că poate ia intra mințile în cap, ca să nu-i râdă lumea. A doua oară, când s-a întâmplat, i-a spus să-l dea la poliție. A perceput cazul real, el a dorit să-i moare copilul.

*Răspuns la întrebările apărătorului*: Nu sunt în nici o relație cu inculpatul. E un tip de om care dorește să fure, de la ea către că a furat un plescăut. La construcția frigiderului nu a participat. Ei s-au mai intersectat, de câte ori se vad îl face cu vorbe urâte. Crede că nu i-a căzut momentul ca să-l împuște. Nora era la 20 cm de partea vătămată.

**- Procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii înregistrat în R – 1 cu nr. 1032 din data de *****, pe faptul că la data de *****, *****, a venit la domiciliul lui***** situate în sat. *****, r. *****, unde la amenințat cu arma. (f.d.1 V-I);

**- Anunțul telefonic din *****, orele ***** min, parvenit la UG a IP *****, de la 112 Coștiug**, precum că la data de ***** cet.***** *****, a.n. *****, domiciliat în sat. *****, r. *****, a comunicat că tatăl său socru ***** *****la amenințat cu arma de foc. (f.d.2 V-I);

**- Anunțul telefonic din *****, orele 23:00 min, parvenit la UG a IP *****, de la 112 *****,** precum că la data de *****cet.***** *****, a.n. *****, domiciliat în sat. *****, r. *****, a comunicat că tatăl său socru ***** *****este agresiv față de dînsul la barul din sat. (f.d.4 V-I);

**- Procesul-verbal de cercetare la fața locului cu fototabel din 28 septembrie 2019**, efectuat la domiciliul lui ***** situat în sat. *****, r. *****. (f.d.16-22 V-I);

**- Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din *****, prin care de la ***** a fost ridicat armele de vânătoarea de model „*****”, *****, „***** nr. *****”. (f.d.13-14 V-I);

**- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 01.10.2019**. (f.d.26-27 V-I);

**Corpurile delicte:**

armele de model „*****”, *****, „***** nr. *****” ridicate prin proces verbal și ordonanță de ridicare, anexate la cauza penală prin ordonanța OUP din *****. (f.d. 114-115 V-I);

**Aprecierea instanței de judecată.**

**5.** Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzației, cât şi probele

pe care se fundamentează aceasta, care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă, iar după dispoziţia art. 100 alin. (4) al aceluia-şi articol, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Corespunzător dispoziţiilor art. 101 din Codul de procedură penală, (1) fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. (4) Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, instanța consideră că vina inculpatului ***** *****este dovedită pe deplin în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 155 din Cod penal, adică - amenințarea cu omor, existând pericolul realizării acestei amenințări.

Infracțiune care a fost comisă la *****, aproximativ la ora 09:00, cu un pistol de model neidentificat la domiciliul părții vătămate situat în satul *****, raionul *****.

Prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art. 101 alin. (1) din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanța de judecată constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de partea acuzării, în special: Depozițiile părții vătămate***** *****; Depozițiile martorului minor ***** *****; Depozițiile martorului *****; Depozițiile martorului Bortă Mihai Simion; Procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii înregistrat în R – 1 cu nr. 1032 din data de *****; Anunțul telefonic din *****, orele ***** min, parvenit la UG a IP *****, de la 112; Anunțul telefonic din *****, orele 23:00 min, parvenit la UG a IP *****, de la 112; Procesul-verbal de cercetare la fața locului cu fototabel din ***** Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din *****; Procesul-verbal de examinare a obiectului din 01.10.2019; care în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 155 din Codul Penal.

Potrivit materialelor anexate la cauza penală și a probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că infracțiunea de amenințare cu omor a avut loc *la *****, aproximativ la ora 09:00*, locul unde s-a comis fapta este *în s. *****r. ***** din fața gospodăriei părții vătămate*. Modul cum a fost comisă fapta *inculpatul ***** *****a scos pistolul care era încorporat în husă și adresându-se cu cuvinte necenzurate, în mod verbal, i-a zis părții vătămate***** că îl împușcă.*

Potrivit declarațiilor depuse de partea vătămată și a procesului verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii, *la data de *****, *****, a venit la domiciliul lui***** situate în sat. *****, r. *****, unde l-a amenințat cu arma*. Prin declarațiile depuse partea vătămată a relatat că *inculpatul nu este la prima abatere de genul dat și anterior l-a mai amenințat cu omor. Tot odată a mai comunicat că la momentul comiterii faptei au mai fost prezenți* fiica s-a minoră și soția acestuia.

Prin declarațiile depuse de martorul minor ***** ***** a comunicat că *bunicul său ***** a dorit să-l împuște pe tatăl ei*. Locul și perioada când a fost comisă fapta: *Câțiva ani în urmă era în ogradă cu tatăl său în s *****. Bunelul a venit cu mașina a început să-l numească pe tata cu cuvinte urâte și a îndreptat arma spre tatăl său. Ei erau în ogradă, iar bunelul era în mașină, exact la poartă lor.* Arma era de culoare sură închis.

Prin declarațiile depuse de martorul Bortă Mihai Simion, s-a stabilit că *nu este martor ocular la episodul de amenințare cu omor comis la domiciliul părții vătămate, dar de acest caz a auzit de la partea vătămată pe care l-a sfătuit să anunțe poliția. Însă cunoaște că astfel de situații au mai fost și anume cu mai mult timp în urmă la depozitul din s. *****r. ***** fiul său partea vătămată a fost amenințat cu armă de inculpat și a dorit să-l omoare.*

Potrivit declarațiilor depuse de martorul ***** a comunicat că, *era în vie, culegea poamă, în timpul acesta a intrat un bus de culoare albă. Din vie a văzut cum din mașina dl ***** s-a dat jos, a îndreptat arma spre fiul lui, dar nora s-a pus în fața lui. El dorea să-i împuște fiul*. Distanța de la locul comiterii faptei era *de 5-6 metri.*

Conform Anunțului telefonic din *****, orele ***** min, parvenit la UG a IP Ialoveni, de la 112 Coștiug, *precum că la data de ***** cet.***** *****, a.n. *****, domiciliat în sat. *****, r. *****, a comunicat că tatăl său socru ***** *****la amenințat cu arma de foc.*

Fapt care a fost confirmat și prin Anunțul telefonic din *****, orele 23:00 min, parvenit la UG a IP *****, de la 112 *****, *precum că la data de *****cet.***** *****, a.n. *****,*

*domiciliat în sat. *****, r. *****, a comunicat că tatăl său socru ***** *****este agresiv față de dînsul la barul din sat.*

*Potrivit p*rocesul-verbal de cercetare la fața locului cu fototabel din 28 septembrie 2019, *efectuat la domiciliul lui ***** situat în sat. *****, r. *****.*

Conform ordonanței și procesului-verbal de ridicare din *****, *prin care de la Diaconu Nicoloae au fost ridicate armele de vînătoare de model „*****”, *****, „***** nr. *****”.*

Astfel, instanța de judecată apreciază că probele menționate dovedesc dincolo de orice dubiu vinovăția inculpatului ***** în comiterea infracțiunii de amenințate cu omor a părții vătămate care a fost comisă la *****, aproximativ la ora 09:00.

Ce ține de depozițiile martorilor*****, ***** *****, *****, *****, *****, instanța le apreciază critic în raport cu episodul de amenințare cu omor comis la domicliul părții vătămate din s. *****r. *****, deoarce aceștea relatează asupra unor circumstanțe, care le-au devenit cunoscute de la alte persoane, precum și relatând asupra altor incidente decât cele pe care se examinează cauza.

Prin urmare toate mijloacele de probă acumulate și cercetate în ședință de judecată, se dovedește incontestabil vinovăția inculpatului. Instanța apreciază poziția inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției privind comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 155 din Codul Penal, ca o metodă de apărare, scopul fiind evitarea răspunderii penale pentru faptele ilegale comise.

***<u>În consecință, fiind apreciate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată instanța constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, dovedind dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului ***** *****în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 155 din Codul penal (în redacția anului 2019) adică - amenințarea cu omor, existând pericolul realizării acestei amenințări.</u>***

**Încadrarea juridică a faptei:**

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

În continuare, în contextul încadrării juridice a faptei încriminate, instanța de judecată stabilește că prin fapta comisă ***** *****a atentat la *Obiectul juridic special* al infracțiunii care îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea psihică a persoanei.

*Prin libertate psihică* a persoanei se înțelege – putința ce-i este lăsată fiecărei persoane de a hotărâ (de a dispune) în toate actele sale, în cadru ordinei juridice, după cum va crede de cuviință, deci după cum îi vor dicta conștiința, sentimentele și interesele sale.

*Latura obectivă* – are următoarea structură:

- *Fapta prejudiciabilă* care este exprimată în acțiunea de amenințare cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

- *Circumstanțele săvârșirii infracțiunii*, care prevede că trebuie să existe pericolul realizării acestei amenințări.

Prin amenințate se are în vederea acțiunea constituind o formă de violență psihică, care presupune efectuare de către făptuitor a unui act de natură să inspire victimei temere, vrea șă o pune în situația de a nu mai avea resurse psihice necesare pentru a rezista constrângerii.

Nu este suficient să fie doar declarată existența pericolului de a fi realizată amenințarea cu omor ori cu vătămare gravă a integrității corporale. Această circumstanță trebuie confirmată. Ea fiind prezentă dacă sunt întrunite cumulativ următoarele două condiții:

1) Apariția la victimă a temerii pentru viața sau sănătatea sa în cazul punerii amenințării în executare ( condiția subiectivă ).

2) Apariția pericolului realizării amenințării ( condiție obiectivă ).

Existența primei condiții se verifică în raport cu personalitatea victimei.

Astfel, instanța de judecată a constat cu certitudine în ședință de judecată că la data comiterii faptei ***** aproximativ la ora 09:00, inculpatul în timp ce se afla la domiciliul victimei***** din s. *****r. ***** avea asupra sa armă, pe care a utilizat-o în scopul intimidării și amenințării cu omor a părții vătămate, prin care a creat acea stare de teamă, neliniște, panică și prin care victima a considerat că pericolul pentru viața sa este unul real și imediat.

Cu referire la cea de a doua condiție este necesar a se stabili: - modul de realizare a amenințării; - personalitatea amenințătorului: - faptul deținerii de către amenințător a armei sau a altor obiecte care pot fi utilizate pentru lipsirea de viață a persoanei; - locul, timpul și ambianța în care a fost expusă amenințarea. Astfel, se constată că amenințarea a fost comisă în mod direct de făptuitor, prin îndreptarea armei, tot odată este de specificat că inculpatul a mai comis acte de amenințare asupra victimei și despre care victima știe că este purtător de armă. La fel s-a constatat că locul de comitere a faptei a fost domiciliul victimei din s. *****r. *****, fapta s-a comis pe timp de zi, aproximativ orele 09:00, amenințarea a fost una directă, comisă în prezența și a altor persoane, fiica minoră a părții vătămate.

Infracțiunea de amenințare cu omor ori cu vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății are o componență *formal-materială*, care se consideră consumată din momentul apariției pericolului de a fi realizată.

*Latura subiectivă* – se exprimă prin vinovăție sub forma intenției directe. La caz, inculpatul și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al faptei, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit survenirea consecințelor.

*Motivul* infracțiunii este cel de răzbunare, care poate fi determinat din cauza că partea vătămată nu asculta de solicitările inculpatului și a luat de la aceasta mai multe lăzi pentru struguri fără permisiunea ei.

*Scopul* infracțiunii este în a schimba conduita părții vătămate în interesele inculpatului.

*Subiectul infracțiunii* este persoana fizică, responsabilă, care a atins vârsta de 16 ani.

Astfel, instanța de judecată constată că inculpatul ***** este subiect al infracțiunii prevăzută la art. 155 din Codul penal, or acesta, conform Extrasului din Registrul de stat al Populației la data comiterii faptei erau subiecți ai infracțiunii. Totodată, la materiale cauzei penale nu sunt careva probe care a demonstra iresponsabilitatea acestuia, nefiind la evidență narcologică și nici la evidența medicului psihiatru.

Potrivit art. 27 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

**Individualizarea şi stabilirea pedepsei:**

În cadru dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat, *****, a solicitat de a-l recunoaște vinovat pe ***** *****de săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 155 din Codul penal şi a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în conformitate cu art.90 alin.(1), (2) din Codul penal, a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată inculpatului, cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani. În calitate de obligații potrivit prevederilor art. 90 alin. (6) a stabili inculpatului în calitate de obligații la suspendarea condiționată să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimţământul organului competent și să participe la programe probaţionale, aplicarea păsurii preventive obligația de a nu părăsi țara, până la difitizarea sentinței.

Partea vătămată***** împreună cu avocatul său au solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului ***** *****în comiterea infracțiunii incriminate și au înaintat acțiunea civilă prin care au solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

Apărătorul *****, în interesele inculpatului ***** în dezbateri judiciare pledează pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului pe faptul că nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 155 din Cod penal și respingerea acțiunii civile.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale, instanța reține că fapta imputată inculpatului conform art. 16 alin. (3) din Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor „mai puțin grave”.

Instanța a constatat că infracțiunea a fost comisă la *****.

Potrivit art. 60 alin. (1) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: b) 5 ani de la săvîrşirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Respectiv, termenul de prescripție pentru tragerea inculpatului la răspundere penală pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 155 Cod penal a expirat la 28 septembrie 2024.

La fel, instanța atestă că, cursul prescripției nu a fost suspendat sau întrerupt.

În acest sens, urmează a fi luat în considerație faptul că, de principiu, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze circumstanțele ce țin de prescrierea termenului de atragere la răspundere penală a inculpatului cu adoptarea unor soluții motivate, întrucât lipsa unor argumente plauzibile în vederea susținerii încetării procesului penal atestă vicierea procedurii penale desfășurate la etapele precedente de judecare.

Așadar, în prezenta speță, fapta prejudiciabilă a fost comisă de ***** la data de *****. Respectiv, din momentul săvîrșirii faptei și pînă la data adoptării prezentei sentințe au trecut mai mult de cinci ani. La fel, după cum s-a menționat supra, cursul prescripției nu a fost întrerupt sau suspendat.

Conform art. 389 alin. (4) Cod de Procedură Penală sentința de condamnare se adoptă: 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată; 2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit. a), b), c), e), f) și g) din Codul penal; 3) **fără stabilirea pedepsei**, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, **cu liberarea de pedeapsă în cazul** prevăzut în art.93 din Codul penal sau al **expirării termenului de prescripție**.

Printre garanțiile procesului echitabil, reglementat de art. 6 din Convenția Europeană, se enumeră faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, ceea ce este subsecvent și pentru prezenta cauză, fiind, totodată, respectate drepturile inculpatului garantate atât de

Constituția Republicii Moldova, de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul penal și Codul de procedură penală.

Concomitent, este indubitabil că una din condițiile guvernante ale adoptării hotărârii judecătorești legale este respectarea garanțiilor procesului echitabil, iar una din cele mai importante garanții este respectarea principiului securității raporturilor juridice. Curtea de la Strasbourg, în cazurile Republicii Moldova, a evidențiat că o modalitate de *încălcare a principiului securității raporturilor juridice, a fost ignorarea de către instanțele naționale a termenului de prescripție.* În acest aspect, Curtea a menționat că rolul pe care îl au termenele de prescripție este unul foarte important atunci când este interpretat în lumina preambulului Convenției, preambul care declară preeminența dreptului ca fiind parte a patrimoniului comun al Statelor contractante.

În virtutea celor expuse, instanța de judecată îl va recunoaște pe ***** vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 155 Cod Penal (în redacția anului 2019) cu liberarea inculpatului de pedeapsă penală pe motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

**Cu referire la acțiunea civilă înaintată:**

Instanța de judecată notează că în cadrul examinării cauzei, partea vătămată*****, asistat de apărătorul Istrate Iaroslav a înaintat acțiunea civilă prin care au solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

Apărătorul *****, acționînd în interesele inculpatului ***** a solicitat respingerea acțiunii civile.

Acuzatorul de stat în dezbateri judiciare a pledat pentru admiterea acțiunii civile înaintată de partea vătămată.

În sensul acțiunii civile înaintate, instanța de judecată reține că potrivit art. 219 alin. (1) CPP acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Alin. 2 al aceluiași articol prevede că persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. Iar alin. 4 al articolului stipulează că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

De asemenea, la determinarea mărimii compensației în latura prejudiciului moral instanța trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi cele care se referă la importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal și familial etc.); nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (pricinuirea vătămării corporale, pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.); felul vinovăției (intenția,

imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

La fel, instanțele judecătorești, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, sunt în drept să ia în considerație și alte circumstanțe probatoare prin actele pricinii, în particular, situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate. În același context, obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (al suferințelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată.

La determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atît aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cît și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: - importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal și familial, onoarea, demnitatea și reputația profesională etc.); - nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.); - felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

Instanțele judecătorești, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, sînt în drept să ia în considerație și alte circumstanțe probatoare prin actele pricinii, în particular, situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate.

În termenii Convenției Europene pentru Drepturile și Libertăților Fundamentale ale Omului, prejudiciul moral, se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor. Modalitățile de exprimare a prejudiciului moral constituie efectele concrete (consecințele) pe care dauna le produce asupra victimei.

Merită de menționat faptul că jurisprudența CtEDO nu relevă o enumerare exhaustivă a modalităților de exprimare a prejudiciului moral. În pofida faptului că unele dintre acestea sunt menționate mai frecvent în hotărârile CtEDO, modalități de exprimare a prejudiciului moral, după cum rezultă din jurisprudența CtEDO, sunt: – durerea, suferința și rănirile fizice și psihice; – sentimentul de anxietate, stres și neliniște; – sentimentul de neputință; – sentimentul de frustrare, nedreptate și umilință; – starea de frică și incertitudine de lungă durată; – perturbarea vieții. Durerea, suferința și rănirile fizice și psihice survin atunci când victimei i-a fost cauzată o traumă de ordin fiziologic sau psihologic. Sentimentul de anxietate, stres, neliniște, perturbare a vieții și neputință se constată atunci când victima, aflându-se într-o stare permanentă de frică, disconfort și retrăire, nu poate savura modul obișnuit de trai, simțindu-se, totodată, și incapabilă de a se bucura în modul cuvenit de garanțiile prescrise de lege.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului prezumă că violarea Convenției Europene a Drepturilor Omului cauzează inevitabil anumite suferințe psihice (Guja versus Republica Moldova), iar părțile pot convinge CtEDO să acorde alte compensații, iar mărimea prejudiciului moral acordat depinde de seriozitatea violării CoEDO și efectul acestei violări asupra reclamantului, dar și de alte circumstanțe.

Ca urmare a celor enunțate, instanța menționează şi jurisprudența CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu că, atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în

despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobîndirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit.

Învederând aceste considerente ale instanței europene, raportate la circumstanțele speței date, instanța va admite parțial acțiunea civilă înaintată și va încasa din contul inculpatului ***** în beneficiul părții vătămate*****, cu titlu de prejudiciu moral suma de 15 000 (cincisprezece mii) lei. În rest va respinge acțiunea civilă ca neîntemeiata.

**Cu referire la corpurile delicte:**

În conformitate cu prevederile art. 158 alin.(1) Cod de procedură penală „corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale".

Subsecvent, instanța reține că potrivit art. 162 alin. (1) din Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sânt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5*)* documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța din 01.10.2019 au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte și anexate la materialele cauzei – armele de model ***** ***** nr. *****, ***** nr. *****și *****. (f.d. 23, V-I, f.d. 14, V-II).

Din materialele cauzei s-a constatat că armele menționate erau deținute în mod legal de inculpatul *****, acesta avînd permisiunea de procurare, păstrare și purtare a armelor.

De altă parte, prin prezenta sentință s-a constatat că *****, la data de ***** l-a amenințat pe***** cu omorul îndreptînd în direcția ultimului un **pistol de model neidentificat**.

Din textul Legii nr. 130 din 08 iunie 2012 privind regimul armelor și al muniților cu destinație civilă, rezultă că titularul dreptului de proprietate asupra armelor, nu poate fi privat de acest drept, el putînd fi, în condițiile Legii, doar obligat de organul de poliție competent să le înstrăineze sau să le transmită unui armurier autorizat pentru înstrăinare.

Astfel, în condițiile în care organul de urmărire penală nu a demonstrat faptul că ***** a folosit la săvîrșirea infracțiunii una din armele: "*****", "*****" sau „***** nr. *****", instanța va dispune restituirea acestora către proprietarul *****, după intrarea sentinței în vigoare.

Totuși, organul de poliție competent ar urma să verifice dacă ***** întrunește la moment condițiile prevăzute de Legea nr. 130 din 08.06.2012 pentru acordarea dreptului de procurare, deținere, port şi folosire a armelor letale şi neletale supuse autorizării.

În conformitate cu prevederile art. 53, 60 din Cod penal și art. 382, 384, 389, 387, 392, 393, 394, 395 și 397 Codul de procedură penală, instanța de judecată,

**H O T Ă R Ă Ş T E:**

***** *****se recunoaște vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată***** și se încasează de la inculpatul ***** *****în beneficiul părții vătămate***** suma de 15 000 (cincisprezece mii) lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat. În rest acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiat.

Corpurile delicte: armele de model ***** ***** nr. *****, ***** nr. *****și *****, se vor restitui proprietarului *****, după intrarea sentinței în vigoare.

Sentința poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul *****) în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Sentința pronunțată integral public la data de 09 iulie 2025.

**Preşedintele şedinţei,**
**judecătorul** **Natalia Doroftei**